

prima instanță: V. Suci
instanța de apel: M. Anton,
A. Panov, T. Pelin

dosarul nr. 2ra-1839/14

ÎN C H E I E R E

19 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Nicolae Clima, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Moghildea Tudor, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Moghildea Tudor împotriva lui Ceban Anatolie cu privire la demolarea construcției, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2014,

c o n s t a t ă

La data de 12 martie 2013 Moghildea Tudor a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ceban Anatolie cu privire la demolarea construcției.

În motivarea acțiunii Moghildea Tudor a menționat că, în anul 1990 a devenit proprietarul casei de locuit situată în satul Pîrîta, r-nul Dubăsari.

Conform deciziei Consiliului local Pîrîta din 20 februarie 1992, lui Moghildea Tudor i-a fost atribuit în proprietate privată lotul de teren de pe lângă casă, și în baza titlului de proprietate din 05 iunie 2007, sectorul adiacent casei de locuit în mărime de 0,0688 ha a fost înregistrat la Organul Cadastral Teritorial Dubăsari cu nr. cadastral 3842104083.

Susține Moghildea Tudor că, în luna octombrie 2012 Ceban Anatolie, pe terenul învecinat a început construcția casei de locuit la o distanță inadmisibilă de hotarul

lotului său de teren, pe care motiv lumina de zi nu poate pătrunde în sera în care își plantează legume.

Solicită Moghildea Tudor obligarea lui Ceban Anatolie să demoleze construcția care se află în vecinătate de proprietatea sa.

Prin hotărârea Judecătoreiei Dubăsari din 23 octombrie 2013 cererea de chemare în judecată înaintată de Moghildea Tudor a fost respinsă ca neîntemeiată, s-a încasat de la Moghildea Tudor în beneficiul lui Ceban Anatolie cheltuielile judiciare legate de plata asistenței juridice în sumă de 2000 lei și cheltuielile pentru efectuarea expertizei în sumă de 1200 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2014 s-a respins apelul declarat de Moghildea Tudor și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 03 aprilie 2014 Moghildea Tudor a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu remiterea pricinii spre rejudecare în primă instanță.

În motivarea recursului Moghildea Tudor a invocat, că prima instanță și instanța de apel nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii, și au aplicat eronat legea procesuală, fapt ce s-a soldat cu admiterea ca probă raportul de constatare tehnico- științifică.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs, că prima instanță și instanța de apel nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii, și au aplicat eronat legea procesuală, fapt ce s-a soldat cu admiterea ca probă raportul de constatare tehnico-stințifică, nu pot fi reținute deoarece sunt declarative și nu au suport legal.

Conform art. 437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă *„cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate”*. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă. Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și reflectă prevederile art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel.

Mai mult ca atât colegiul menționează că, în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și care circumstanțe impune concluzia respectivă. Colegiul reține că acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate a deciziei instanței de apel.

Circumstanțele cauzei au fost determinate de instanțele de judecată și apreciate

corect cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că recurentul nu a invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează, că din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Moghildea Tudor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Moghildea Tudor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nicolae Clima

Sveatoslav Moldovan